

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacrae Regiae Majestatis
Borussicae Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicae, Ordinis Nigrae Aquilae Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XVIII. TIT. II. De In Diem Addictione.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

Alia de simulatione, an testamento confirmari possit? an dominium ex eo transeat? an exceptio simulationis detur ipsi simulanti? an opponi in ipsa executione possit? quo tempore praescribatur? late traduntur *dist. Disp. th. 68. & seq.*

Qv. LVI. *Contra quem interpretatio fieri debeat, si contra eius sit obscurus?*

Laut. pag. 315. verb. (3) Obscuritas &c. **R**ESP. Obscuritas imputatur ei, qui ejus causa est, adeoque semper stipulanti, quia apertius potuit legem proponere, in venditione ergo venditori: Nam cum venditio consistat in alienatione rei nostrae, nobis imputatur, si quid obscurius diximus, atque rem non accurate descripsimus; *L. 172. pr. R. §. huic enim rei nostrae nostrum est legem dicere. L. 39. Pact. L. 21. h.* Si vero agatur de accessione rei quam emtor petit, is sibi imputet, si illam accessionem clarius non designavit; *L. 34. h.* quisque enim in suo diligens esse debet, & de suo legem dicere cujusque est. *Vid. supr. q. 51.* Secus in judicio, ubi interpretatio fit secundum illud quod utilius est actori; *L. 66. jud.* quia hoc reus clarum reddere potest per exceptionem actori oppositam: Secus quoque ubi unus loquitur, is enim est interpretes verborum suorum. **OBJ.** *L. 39. Pact.*

RESP. Contra eum fit interpretatio, de cujus commodo actum fuit in pacto, ei enim imputatur, quod sibi non melius caverit, ut venditori in re, emtori in accessionibus: *Vide supra q. 51.*

LIB. XVIII. TIT. II.

DE

IN DIEM ADDICTIONE.

Qv. I. *Si emtioni venditioni pactum additionis in diem expresse, pure, & sub conditione resolutive, adjectum sit, an transferatur dominium per subsequentem traditionem?*

Laut. pag. 316. verb. Hinc per traditionem &c. **A**FFIRM. *L. 4. §. 3. h.* Nam ex ipsa natura conditionis resolutive id apparet, utpote quae nihil suspendit, sed omne jus pure transfert, & si non jus transferret, non posset postea resolvi, quod enim non est, resolvi nequit.

OBJ.

OBJ. *L. 1. in f. ff. h. ibi: Quo res a domino abeat.*

RESP. Venditor dicitur dominus ratione temporis venditionis, at hoc ipsum dominium transfert in emtorem.

OBJ. *L. 38. §. 2. ff. L. falc. ibi: item ad diem addicti in venditoris.*

Adeoque ibi res in diem addicta connumeratur in dominio venditoris.

RESP. Ponuntur termini habiles, ut id sit vel ante traditionem, vel existente conditione, vel si conditio suspensiva addita sit, de qua *Laut. p. 319.*

Qv. II. *An interim jus retractus locum habeat, & pœna commissi, item, an laudemium solvi debeat?*

AFFIRM. Omnia hæc interim locum habent, quia pura emtio est, *Laut. pag. hinc agnati retrahunt; vasallus, si sine consensu ita contrahit, fe- 316. verb. loniam committit; & emphyteuta perdit jus suum. Indeque gabella, An vero & laudemium, quæ sunt pretium quod pro consensu solvitur, recte in- interim &c.*

At resoluta emtione omnia hæc jura solvuntur, & sic tum resolvitur etiam jus retractus, felonia, &c. quia tum emtio amplius non est, adeoque nec ejus effectus manere potest. Vide *q. 4. at laudemium manet d. q. 4.*

Qv. III. *An existente conditione resolutive, & meliori conditione oblata, emtor omnes fructus, omniaque commoda venditori restituere teneatur?*

AFFIRM. *L. 4. §. 4. l. 6. pr. l. 14. §. 4. h.* Quia omne jus resolvitur, indeque commoda hæc penes eum essent sine causa.

OBJ. *L. 2. §. f. h.* Ubi emtor dicitur lucrari fructus.

RESP. Sed revocabiliter, ita ut existente conditione illa acquisitio resolvatur.

Qv. IV. *An resoluta prima emtione cesset jus retractus, pœna commissi, & laudemium?*

RESP. Cessant omnino, quia omne jus quod ipse transtulit, *Laut. pag. adeoque tota alienatio resoluta est: excepto laudemio: Cef. 317. verb. sat ergo (1) jus retractus: Non enim agnati venditoris ex eo Resoluta agere poterunt, quia retro emtio solvitur; nec agnati emtoris, quia prima emtione hic &c.*

Ppppp 2

hic nunquam jus habuit in hunc casum, & retro emtio nulla fuisse videtur. (2) Cessat *pœna commissi*; nam cum resolvatur retro emtio, nec a venditore, nec ab emtore, dominus feudi aliquid impetrabit, tota enim emtio retro nulla fuisse videtur. At (3) *laudemium* præstitit venditor pro consensu, indeque existente conditione resolutive ille venditor non repetit laudemium, quia consensus, pro quo illud solvitur, vere intercessit, nec ille resolvitur. Vid. *tit. præced. q. 41.* Alia autem quæstio est, an resoluta emtione ille, qui rem restituit, denuo laudemium solvere debeat? Quod negamus; nam dominus consentit in venditionem cum suo pacto; neque nova hic est venditio, sed ea ipso jure, & vi pacti a domino confirmati resolvitur.

Qv. V. *An tum quoque, si pactum resolutivum obliquis verbis concipiatur, v. gr. res restituatur, existente conditione contractus ipso jure resolvatur?*

Laut. pag. 318. verb. Secus est si hoc &c. **A**utor *h. l.* ibique Doctores id negant; quia verba non sunt ipso jure resolutiva: Hinc *venditorem* non recipere pristinum jus, sed actione ex emto vendito contra emtorem agendum esse putant, ut in hoc &c. juxta leges emtionis rem restituat.

At contrarium verius esse puto cum *Covarruvia var. resol. 3. c. 8. n. 1.* Nam (1) in *l. 41. pr. Rei vindic.* disertis verbis traditur, quod emtor, qui emit rem sub conditione, ut allata meliore conditione *recedatur ab emtione*, ea existente non habeat rei vindicationem, adeoque dominus esse desinat: redit ergo dominium ad *venditorem* vi contractus, etiamsi pactum verbis obliquis conceptum sit, & ille proinde rem a possessore vindicabit. (2) Eadem quoque ratio hic subest, nam verba, *res inempta esto*: non sunt de forma legis commissoriae, sed sufficienter æquipollentia, ut sunt omnia quæ inferunt contractus resolutionem. *Covarr. d. l.*

Qv. VI. *An si hoc pactum ex intervallo adjiciatur, habeat tamen vim ipso jure resolvendi?*

Laut. pag. 318. verb. Nam si ex intervallo &c. **N**EGATUR: Si enim emtio pura est, & semel plene subsistit, non potest ipso jure resolvi per pactum, quod ex intervallo accedit; quia ejus pacti vis & effectus non potest incipere, nisi

nisi cum pactum ipsum, medio itaque tempore sine dubio valet emptio, & non resolvitur, sed nova emptio contrahitur in contrarium. *L. 7. §. 6. l. 58. de Pact. L. 72. h.*

Qv. VII. *An etiam alia pacta resolutiva resolvant negotium ipso jure, & cum iisdem effectibus?*

AFFIRM. Quia eadem ratio est. *Conf. text. Autoris. Add. l. 19. de Laut. pag. 318. verb. Usuc. arg. l. 13. pr. pign. act. ibi: aut vindicare. l. 10. §. 1. m. p. Idem fact. solv. ibi: dominium ad debitum revertitur, & in pristinam causam resciunt alia redit resoluta conditione. &c.*

OBJ. *L. 4. C. aedil. ed.* Ubi non ipso jure resolvitur, sed agi potest redhibitoria.

RESP. Hæ duæ actiones concurrunt, scil. redhibitoria cum actione empti venditi.

Qv. VIII. *An melior quoque sit conditio, si pupillus sine auctoritate tutoris plus offerat?*

AFFIRM. *L. 14. §. 3. h.* Quia revera pretium majus oblatum est. *Laut. pag. 318. verb. Licet pupillus sine*

OBJ. (1) Quod emptio sit ipso jure nulla. *RESP.* Est nulla in præjudicium pupilli, non vero tertii five primi emptoris; vide *tit. pact. q. 30.* hic vero queritur de præjudicio tertii, scil. an obligetur novus emptor hæcenus, ut emptio cum priori emptore inita resolvatur. *&c.*

OBJ. (2) Quod non sit melior conditio, cum a pupillo exigere non possit.

RESP. Conditio est melior ratione pretii, etsi quoad personam emptoris sit deterior. *L. 14. §. 2. h.*

INSTO. (3) Quod personæ quoque qualitas inspiciatur in eo, an conditio melior sit, an non.

RESP. Verum hoc est, si aliud commodum non adsit, si vero melior conditio in pretio adsit, tunc venditor eam acceptare, & reliqua comprobare, eoque vitia personæ supplere potest.

Qv. IX. *Quando videatur melior conditio fraudulenter allata, & quid tunc juris?*

Ppp pp 3

RESP.

Laut. pag. 319. verb. Vere & bona fide &c. **R**ESP. Non videtur bona fide actum (1) si falsus sit emtor, tunc enim nulla emtio est, & sic prior subsistit. *L. 4. §. 5. l. 6. pr. h.* (2) Si subornatus sit emtor, & id actum, ut ille subornatus rem emtam iterum restituat venditori, tunc tollitur quidem prior emtio, quia revera emta res est, at propter dolum prior emtor contra suum venditorem agit ad id quod interest. *L. 14. §. 1. h.* (3) Si verus sit emtor, at simuletur melior conditio, tunc prior emtio non tollitur, per text. expr. *in d. l. 14. pr. & l. 4. §. 5. h.* at nova quoque emtio valet, & secundo emtori venditor tenetur ad omne id quod interest, quia revera vendidit: Et hinc recte dicitur *d. l. 14.* quod venditor utrique emtori in solidum obligetur, quia revera utrique vendidit.

Qv. X. *An primus emtor idem offerendo quod secundus huic praeferatur?*

Laut. pag. 319. verb. Qui idem offerens. **A**FFIRM. Neque enim melior est conditio posterioris emtoris, si prior tantundem offert. *L. 8. h. arg. l. 35. ibi: ut id, quod ex licitatione accessit, ipse offerat ff. min.*

OBJ. (1) *L. 7. ff. h.* Ubi prior emtor non admittitur nisi plus offerat.

RESP. *Plus* respicit ad personam secundi emtoris, & sensus est, priorem emtorem non admitti, nisi sit paratus illud *plus*, quod scilicet secundus emtor licitatur, adjicere, supponitur enim *in d. l. 7.* meliorem conditionem allatam esse. *Conf. l. 8. Eod.*

OBJ. (2) *arg. l. 6. §. 1. h.* Ubi prior emtor adversus posteriorem licitari debet.

RESP. Licitatur quoque idem pretium offerendo.

Qv. XI. *An pendente conditione suspensiva emtio adeo sit imperfecta, ut nec per subsequentem traditionem dominium transferatur?*

Laut. pag. 319. verb. Nec propter subsequentem. **R**ESP. Dominium non transferri: Vide *supra ad p. 308. q. 29.* Ubi & exceptiones vidimus, & dubia resolvimus.

Qv.

Qv. XII. *An existente conditione suspensiva emtor retro a tempore contractus dominium, fructus, & commoda acquisivisse videatur?*

NEGATUR: Nam hoc ex primis principiis juris notum est, onera & commoda ex contractu imperfecto non transire: Et cum certum sit periculum nullum esse emtoris pendente conditione, nedum ad eum pertinere poterit commodum: Accedit quod re pendente conditione translata fructus tanquam indebiti condici possunt, *d. q. 28.* quod falsum esset, si medio tempore jus aliquod ipsi esset quaesitum.

Laut. pag. 319. verb. ita ut emtor &c.

OB J. Quod conditio retrotrahatur ad momentum quo contractum est: *L. 26. Stip. serv.*

RESP. Ad eum effectum, ut retro obligatio contracta videatur, & ex eo tempore contractus valeat, non vero ut dominus factus videatur, indeque vel periculum, vel commodum ad eum pertineat.

LIB. XVIII. TIT. III.

DE

LEGE COMMISSORIA.

Qv. I. *Unde dicta sit lex commissoria?*

RESP. Novam ejus originem ex doctrina *B. Parentis* demonstravi supra ad *tit. de pign. act. q. 7.*

Laut. pag. 320. verb. Lex commissoria &c.

Qv. II. *An lex commissoria emtioni accedere possit jure permittente & approbante?*

AFFIRM. *L. 13. §. 26. act. Emt.*

OB J. *L. 38. min. ibi: quia lex commissoria displicebat ei.*

Laut. ibid. verb. Sed jure permittente &c.

RESP. Displicet Imperatori: (1) in casu, ubi in praedictum pupilli erat adjecta. (2) Displicet quoque tanquam odiosa, non tanquam injusta, *L. 4. in pr. L. comm.* Unde (3) ea non declaratur nulla, quod fieri debuisset si improbata fuisset, sed datur restitutio in integrum ob pupillarem aetatem.

Qv.

